

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม โทร. ๐ ๒๔๔๑ ๗๙๙๒

ที่ พศ ๐๐๐๗/๑๐๓๐๖

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง กฎมหาเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิคหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

และกฎมหาเถรสมาคมว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วย สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก มีพระบัญชาโปรดให้นำเสนอร่างกฎมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ว่าด้วยการลงนิคหกรรม ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และกฎมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ โดยทรงมอบหมายให้ศาสตราจารย์พิเศษ ธงทอง จันทรางศุ ที่ปรึกษามหาเถรสมาคม เข้าชี้แจงรายละเอียดต่อมหาเถรสมาคม ต่อมาที่ประชุมมหาเถรสมาคม ได้มีมติที่ ๕๘๓/๒๕๖๘ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติม กฎมหาเถรสมาคมทั้งสองฉบับดังกล่าวในคราวเดียวกัน ๓ วาระรวดตามที่เสนอ

บัดนี้ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ทรงลงพระนามในกฎมหาเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิคหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ และกฎมหาเถรสมาคมว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘ และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ดำเนินการลงประกาศในแถลงการณ์คณะสงฆ์ แล้ว

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จึงขอส่งกฎมหาเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิคหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ และกฎมหาเถรสมาคมว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่แนบมาพร้อมนี้มาเพื่อทราบให้นำกฎมหาเถรสมาคมทั้งสองฉบับนี้มาใช้ในการแจ้งเจ้าคณะจังหวัดทั้งสองนิกายทราบ เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ชัยพล ไชยพร)

นักวิชาการศาสนาเชี่ยวชาญ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

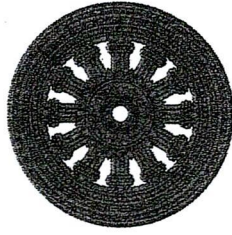
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎหมายเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิกกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิกกรรม

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิกกรรม พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่อาจบังคับใช้ได้บังเกิดประสิทธิผลได้อย่างเท่าทันต่อสถานการณ์ ไม่มีบทบัญญัติจำเพาะแก่กรณีที่มีพยานหลักฐานชัดเจน และกรณีที่กระบวนการลงนิกกรรมดำเนินไปอย่างล่าช้า ก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะสงฆ์และเสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์พระพุทธศาสนา จึงเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์โดยเพิ่มวิธีปฏิบัติในกรณีความผิดที่มีหลักฐานชัดเจน และการเร่งรัดการดำเนินการลงนิกกรรมไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้การลงนิกกรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายเถรสมาคมนี้

กฎหมายเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิกกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มหาเถรสมาคม ตรากฎหมายเถรสมาคมไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎหมายเถรสมาคมนี้ เรียกว่า “กฎหมายเถรสมาคมว่าด้วยการลงนิกกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ กฎหมายเถรสมาคมนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในแฉ่งการคณะสงฆ์ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ วิธีปฏิบัติในกรณีความผิดที่มีหลักฐานชัดเจน ข้อ ๑๖/๑ ถึงข้อ ๑๖/๕ ของกฎหมายเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ว่าด้วยการลงนิกกรรม

“หมวด ๑/๑

วิธีปฏิบัติในกรณีความผิดที่มีหลักฐานชัดเจน

ข้อ ๑๖/๑ ในการพิจารณาลงนิกกรรม พระภิกษุผู้ถูกกล่าวหาว่าละเมิดพระธรรมวินัย เนื่องจากเสพเมถุนธรรม หรือต้องอาบัติปาราชิกอื่น หรือประพฤติผิดพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง ที่มีหลักฐานชัดเจน ให้ถือปฏิบัติตามหมวดนี้

ข้อ ๑๖/๒ ในกรณีที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้รับรายงานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือจากการสอบสวนของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเอง แล้วปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า พระภิกษุเสพเมถุนธรรม หรือต้องอาบัติปาราชิกอื่น หรือประพฤติผิดพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาตินำเสนอผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๒ แล้วแต่กรณี มีคำสั่งลงนิกกรรมได้ ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจลงนิกกรรมจะพิจารณาเอง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งขึ้นมาพิจารณาก็ได้

คำสั่งลงนิกกรรม ให้ทำเป็นหนังสือ ลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามวรรคหนึ่ง โดยให้เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ในการร่วมลงนามรับรองเอกสารคำสั่งลงนิกกรรม

(๑) ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ หรือผู้ได้รับมอบหมาย

(๒) ในท้องที่ ...

(๒) ในท้องที่อื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนั้น

ในการพิจารณาลงนิกกรรม ผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามวรรคหนึ่ง สามารถได้สวนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

การดำเนินการตามข้อนี้ จะต้องดำเนินการออกคำสั่งลงนิกกรรมให้แล้วเสร็จภายในสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้เสนอผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามวรรคหนึ่งทราบ

ข้อ ๑๖/๓ ถ้าในการพิจารณาลงนิกกรรมตามหมวดนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นปัญหาเรื่องการสังกัดวัด สถานที่พำนัก การกระทำความผิดเกิดขึ้นนอกเขตที่พระภิกษุผู้ถูกกล่าวหาสังกัด หรือเหตุอื่นใดที่ผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๒ เจ้าสังกัดของพระภิกษุผู้ถูกกล่าวหา ไม่อาจเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาได้ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีอำนาจถวายให้ผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๒ นอกเขตที่พระภิกษุผู้ถูกกล่าวหาสังกัด เป็นผู้ดำเนินการพิจารณาก็ได้ หรืออาจพิจารณาเสนอต่อมหาเถรสมาคม เพื่อมอบให้คณะกรรมการกลางที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้ง เป็นผู้ดำเนินการพิจารณาก็ได้

ในกรณีจำเป็น ผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๒ ตามวรรคหนึ่ง อาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาซึ่งประกอบด้วยพระสังฆาธิการต่างวัดต้นสังกัดหรือต่างเขตปกครองของพระภิกษุผู้ถูกกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๑๖/๔ ในกรณีที่มืออิทธิฤทธิ์อยู่ระหว่างการพิจารณา ไม่ว่าจะอยู่ในขั้นต้น อุทธรณ์ หรือฎีกา หากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้รับพยานหลักฐานใหม่หรือเพิ่มเติมซึ่งแจ้งชัดว่า พระภิกษุผู้ถูกกล่าวหาละเมิดพระธรรมวินัย เสนอเมณฺธรรม หรือต้องอาบัติปาราชิกอื่น หรือประพฤติดิตพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง อาทิ ได้รับจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือแหล่งที่มาอันน่าเชื่อถือได้ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเสนอต่อมหาเถรสมาคม เพื่อพิจารณาให้นำอิทธิฤทธิ์อยู่ระหว่างการพิจารณานั้นเข้าสู่กระบวนการลงนิกกรรมตามหมวดนี้ได้ และให้ถือว่าอำนาจของผู้มีอำนาจลงนิกกรรมเดิม เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจลงนิกกรรมตามหมวดนี้

ข้อ ๑๖/๕ คำสั่งลงนิกกรรมตามหมวดนี้ ให้เป็นอันถึงที่สุด”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๑ การเร่งรัดการดำเนินการลงนิกกรรม ข้อ ๖๒/๑ ถึงข้อ ๖๒/๒

“หมวด ๕/๑

การเร่งรัดการดำเนินการลงนิคกรรม

ข้อ ๖๒/๑ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีอำนาจร่วมเร่งรัดอธิกรณ์ ติดตามผลการดำเนินการ และประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อการสืบเสาะการรวบรวมพยานหลักฐาน และการสนับสนุนการออกคำสั่งลงนิคกรรม

ข้อ ๖๒/๒ หากพบว่าอธิกรณ์ในชั้นต้น อุทธรณ์ หรือฎีกามีการดำเนินการล่าช้าหรือไม่มีความคืบหน้า ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีอำนาจเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาให้คณะกรรมการกลางที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้ง เป็นผู้รับอธิกรณ์นั้นมาวินิจฉัยแทน และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวมีคำวินิจฉัยว่าต้องอาบัติปาราชิก ให้มีคำสั่งให้พระภิกษุผู้นั้นสละสมณเพศได้ทันที

ให้คณะกรรมการกลางที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง มีคำวินิจฉัยภายในสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

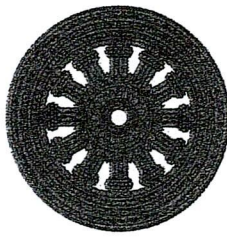
คำสั่งลงนิคกรรมตามวรรคสอง ให้เป็นอันถึงที่สุด”

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายมาตรานี้ เนื่องจากกฎหมายมาตรานี้ว่าด้วยการลงนิคกรรม พ.ศ.๒๕๒๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่อาจบังคับใช้ได้บังเกิดประสิทธิผลได้อย่างเท่าทันต่อสถานการณ์ ไม่มีบทบัญญัติจำเพาะแก่กรณีที่มีพยานหลักฐานชัดเจน และกรณีที่กระบวนการลงนิคกรรมดำเนินไปอย่างล่าช้า ก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะสงฆ์และเสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์พระพุทธศาสนา จึงเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์โดยเพิ่มวิธีปฏิบัติในกรณีความผิดที่มีหลักฐานชัดเจน และการเร่งรัดการดำเนินการลงนิคกรรมไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้การลงนิคกรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายมาตรานี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎหมายตราสามดวงว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายตราสามดวงว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายตราสามดวงว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ พ.ศ. ๒๕๓๘ มีกำหนดขั้นตอนการให้พระภิกษุสละสมณเพศเพราะมีพยานหลักฐานชัดเจนว่าประพฤติผิดพระธรรมวินัยร้ายแรง หรือละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาชญาจนอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่คณะสงฆ์ไว้เป็นการเฉพาะ จึงเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์โดยเพิ่มวิธีปฏิบัติในกรณีที่มีพยานหลักฐานชัดเจนว่าประพฤติผิดพระธรรมวินัยร้ายแรง หรือละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาชญาจนอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่คณะสงฆ์ จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายตราสามดวงนี้

กฎหมายตราสามดวงว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ ตรี และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มหาเถรสมาคม ตรากฎหมายตราสามดวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎหมายตราสามดวงนี้ เรียกว่า “กฎหมายตราสามดวงว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ กฎหมายตราสามดวงนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในแถลงการคณะสงฆ์เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓ กฎหมายตราสามดวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ

“(๓) ที่ประพาศิตพระธรรมวินัยเป็นอาจิม หรือปรากฏข้อเท็จจริงหรือมีพยานหลักฐาน ชัดแจ้ง ว่า

(ก) มีการกระทำเข้าข่ายต้องครุภาพติ และมีพฤติการณ์ว่าถ้าดำรงสมณเพศต่อไป อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะสงฆ์

(ข) มีการกระทำอันเป็นอาบัติระดับใดก็ตาม และมีพฤติการณ์ว่าถ้าดำรงสมณเพศต่อไป อาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่คณะสงฆ์

พฤติการณ์ตาม (๓) ให้ดำเนินการตามข้อ ๙ ถึงข้อ ๑๒ ของกฎนี้”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ของกฎหมายตราสามดวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ

“ข้อ ๙ ในกรณีพระภิกษุรูปใด มีพฤติการณ์ตามข้อ ๓ (๓) ของกฎนี้ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นผู้รวบรวมข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และรายงานเสนอเจ้าคณะผู้ปกครอง เพื่อมีคำสั่งให้สละสมณเพศ ดังนี้

(๑) กรณีพระภิกษุทั่วไป ให้เสนอเรื่องต่อเจ้าคณะภาค

(๒) กรณีพระสังฆาธิการ ให้เสนอเรื่องต่อเจ้าคณะใหญ่

เว้นแต่ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะภาค เจ้าคณะใหญ่ หรือเป็นพระราชอาคันตุกะ ให้เสนอเรื่องให้มหาเถรสมาคมวินิจฉัย

ข้อ ๑๐ ในกรณีพระภิกษุผู้ต้องคำสั่งของเจ้าคณะผู้มีอำนาจหรือของมหาเถรสมาคม ให้สละสมณเพศตามข้อ ๙ ขัดคำสั่ง หรือไม่ยอมสละสมณเพศ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอรับการสนับสนุนกำลังเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการและอารักขา ให้การจัดการสละสมณเพศเป็นไปโดยสงบ และเรียบร้อย

ข้อ ๑๑ ในกรณีพระภิกษุรูปใดซึ่งมีพฤติการณ์ตามข้อ ๓ (๓) ของกฎนี้ มีอธิกรณ์ค้าง การพิจารณาอยู่ในชั้นต้น อุทธรณ์ หรือฎีกา หากเจ้าคณะใหญ่หรือสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเห็นว่าเป็นกรณีที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะสงฆ์ หรือจะเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอเรื่องให้ดำเนินการตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แก่พระภิกษุรูปนั้นได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องรอให้การพิจารณาตามกระบวนการเดิมเสร็จสิ้น ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวไม่กระทบต่อกระบวนการนิคหกรรมเดิมที่ดำเนินอยู่

ข้อ ๑๒ พระภิกษุรูปใดมีพฤติการณ์ตามข้อ ๓ (๓) ของกฎนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายมหาเถรสมาคม มีคำสั่งให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศ และต้องจัดการให้สึกตามข้อ ๗ ด้วยวิธีการ ดังนี้

(๑) กรณีต้องอาบัติปาราชิก ให้สึกด้วยการเปลื้องจีวรออกจากพระภิกษุผู้ต้องคำสั่ง ให้สละสมณเพศได้ทันที โดยจะกล่าวคำลาสิกขาต่อมนุษย์ผู้รู้ความ และเข้าใจภาษาที่พระภิกษุผู้ต้องคำสั่ง ให้สละสมณเพศกล่าว เพื่อเป็นพยานหลักฐานแห่งการสละสมณเพศอย่างชัดแจ้งด้วยก็ได้ และให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายมหาเถรสมาคมบันทึกสาเหตุการพ้นจากสมณเพศลงในหนังสือสุทธิของพระภิกษุนั้น และให้แจ้งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเพื่อบันทึกประวัติลงฐานข้อมูลด้วย

(๒) กรณีต้องคำสั่งให้สละสมณเพศเพราะเหตุอื่น ให้สึกด้วยการกล่าวคำลาสิกขาต่อมนุษย์ผู้รู้ความ และเข้าใจภาษาที่พระภิกษุผู้ต้องคำสั่งให้สละสมณเพศกล่าว ถ้าไม่ยอมกล่าวคำลาสิกขา ให้สึกด้วยการเปลื้องจีวรออกจากพระภิกษุผู้ต้องคำสั่งให้สละสมณเพศได้ทันที และให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายมหาเถรสมาคมบันทึกสาเหตุการพ้นจากสมณเพศลงในหนังสือสุทธิของพระภิกษุนั้น และให้แจ้งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพื่อบันทึกประวัติลงฐานข้อมูลด้วย”

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายมหาเถรสมาคมฉบับนี้ เนื่องจากกฎหมายมหาเถรสมาคมว่าด้วยการให้พระภิกษุสละสมณเพศ พ.ศ.๒๕๓๘ มิได้กำหนดขั้นตอนการให้พระภิกษุสละสมณเพศเพราะมีพยานหลักฐานชัดแจ้งว่าประพฤติผิดพระธรรมวินัยร้ายแรง หรือละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาชญาจนอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะสงฆ์ไว้เป็นการเฉพาะ จึงเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์โดยเพิ่มวิธีปฏิบัติในกรณีที่พยานหลักฐานชัดแจ้งว่าประพฤติผิดพระธรรมวินัยร้ายแรง หรือละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาชญาจนอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คณะสงฆ์ จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายมหาเถรสมาคมนี้